

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Carfi Nicolae XXX, născut la XXX,
originar din XXX, domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.01.2018 – 27.02.2018 (prima instanță);
2. 05.06.2018 – 19.09.2018 (instanța de apel);
3. 27.05.2019 – 31.07.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 februarie 2018, cauza fiind examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Carfi Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate.

Prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Carfi Nicolae la 25 iulie 2017 aproximativ la ora 22:30, aflându-se într-o clădire părăsită amplasată pe str. XXX, în urma unui conflict brusc apărut din motivul neînținerii unei datorii de către cet. XXX, i-a aplicat acestuia o lovitură cu cuțitul în regiunea hemitoracelui stâng, în rezultatul cărui fapt cet. XXX i-a fost cauzat conform raportului de expertiză judiciară nr. 139 din 05.10.2017, o plagă tăiată-posterioară, latero-medial, din jos în sus, cu lungimea de 2 cm, iar al canalului până la 7-9 cm, care este periculos pentru viață.

Acțiunile inculpatului Carîi Nicolae fiind încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - „*vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, Pavslowski Octavian, care a solicitat, admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul Carîi Nicolae să fie obligat să achite cheltuielile judiciare. În susținerea apelului, procurorul a invocat că, la examinarea solicitării cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare nu s-a dat deplină eficiență prevederilor art. 227 - 229 Cod de procedură penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între elementele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Carîi Nicolae și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Analizând apelul procurorului prin temeiul invocat în cererea de apel, instanța de apel a ajuns la concluzia că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiurile de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate.

La caz instanța de apel a remarcat faptul că ordonatorul expertizei judiciare (biologică) nr. 292 din 29.08.2017, expertizei medico-legală nr. 2027/D din 25.09.2017, expertizei medico-legală (fizico-tehnică) nr. 139 din 05.10.2017 este organul de urmărire penală, procurorul în baza ordonanțelor în baza art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care au dispus efectuarea expertizelor judiciare în mod obligatoriu, pentru constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii deoarece prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel instanța de apel a menționat faptul că, cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat în sumă de 8360 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor menționate, reprezintă cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, normele procesual penale nu prevăd încasarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză obligatorie necesare organului de urmărire penală pentru acumularea probatoriului în dosar, iar la caz, expertizele au fost dispuse de către organul de urmărire penală.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, care a invocat temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care a solicitat

casarea deciziei în partea soluționării cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Invocând faptul că:

- de către instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare nu s-a dat deplină eficiență prevederilor art. 227, 229 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nici nu a examinat posibilitatea achitării de către inculpat a cheltuielilor judiciare chiar dacă procurorul a solicitat încasarea lor.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea privind trecerea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în contul statului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate (f.d. 245-258 Vol. I) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind trecerea cheltuielilor de judecată în mărime de 8360 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, în contul

statului în baza prevederilor legale stipulate în art. 227 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Se reține că potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - „Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”.

În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizelor judiciare a fost organul de urmărire penală (f.d. 70; 75-83, Vol. I), fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării.

Art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012) prevedea imperativ că „plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”. Prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat.

Reieșind din faptul că în speța dată expertizele judiciare s-au efectuat la 29 august 2017, 25 septembrie 2017 și 05 octombrie 2017, când erau în vigoare prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012) care conform art. 10 Cod penal, sunt mai favorabile inculpatului Carîi Nicolae, cheltuielile de judecată nu pot fi încasate de la inculpat în speța dată și corect au fost trecute în contul statului.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Carîi Nicolae XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor